

**SOUHRNNÝ PŘEHLED PŘIPOMÍNEK PRACOVNÍCH KOMISÍ
LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY**
**k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných
zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony
(čj. 777/24)**

Stanovisko pracovní komise pro veřejné právo II – finanční právo

Obecné připomínky k návrhu:

1) K rozporům

Předložený návrh zákona prošel mezirezortním připomínkovým řízením ve dnech 11. června až 10. července 2024. Návrh zákona je předkládán vládě se 110 rozporů. Rozpory s Ministerstvem financí, Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), Moravskoslezským krajem, Ministerstvem spravedlnosti, Českým telekomunikačním úřadem, Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, Úřadem průmyslového vlastnictví, Sdružením místních samospráv České republiky, Ministerstvem průmyslu a obchodu, Ministerstvem dopravy, Ministrem pro evropské záležitosti, Českou národní bankou, Ministerstvem vnitra a Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů.

Mezi klíčové rozpory patří zavedení jednoinstančnosti přezkumu, zavedení kolektivní formy rozhodování, zavedení externích členů komise, zavedení výběrové komise pro místopředsedu ÚOHS, zvýšení procesní odpovědnosti navrhovatele, opuštění zásady materiální pravdy ve správním řízení, stanovení taxativního výčtu subjektů pro stanoviska a případů jejich využití, ústního jednání a pořizování jeho záznamu, omezení navrhování důkazů, stanovení lhůt u soudního přezkumu, odstranění zákazu uzavřít smlouvu u přezkumu ex offo, stanovená legisvakance/účinnost a nedostatečná RIA.

Komise se pozastavuje nad množstvím a principiálním charakterem nevypořádaných zásadních připomínek, a to včetně ÚOHS, který je v dané věci klíčovou státní institucí. V tomto ohledu komise vnímá předložený zákon jako nekonsenzuální. Tato skutečnost samozřejmě nebrání jeho předložení vládě, nicméně by bylo žádoucí, aby návrhy s tak vysokým počtem rozporů předkládány vládě nebyly.

Jakkoli komise chápe cíle navrhovaného zákona a vázanost předkladatele politicky dohodnutými principy, tak se současně domnívá, že návrh zákona je v některých částech problematický, konkrétně jde o oblast komisí působících na ÚOHS, zřízení zvláštního místopředsedy a stanovení lhůty pro soudní přezkum. Podrobněji viz dále další obecné připomínky.

2) Jednoinstančnost řízení

V řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeném na návrh nemá být proti rozhodnutí možné podat rozklad. Po diskusi se komise shodla, že tuto úpravu považuje za možnou, ostatně taková úprava platí v dotačním řízení podle rozpočtových pravidel.

Komise však dává na zvážení, zda by do návrhu neměla být implementována úprava jako je v § 14q odst. 2 rozpočtových pravidel, podle kterého se nepřipouští ani obnova řízení a ani přezkumné řízení, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jinak by jednoinstančnost mohla být „obcházena“ cestou mimořádných opravných a dozorčích prostředků.

3) Kolektivní forma rozhodování

Podle návrhu má o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele rozhodovat ÚOHS v komisích složených z předsedy a jednoho člena, kteří budou zaměstnanci ÚOHS, a jednoho ad hoc člena ze seznamu externích členů vybraných dle předem jasně stanovených pravidel. V případě veřejných zakázek s předpokládanou hodnotou přesahující 300 mil. Kč pak z pěti členů, a to z předsedy komise a dvou členů komise, kteří budou zaměstnanci Úřadu, a dvou externích členů komise.

Podle názoru komise je třeba vyřešit postavení těchto osob, zejména externích členů. Na základě jakého vztahu budou k ÚOHS? To by mělo být posouzeno a případně do návrhu doplněno. V této souvislosti je třeba podotknout, že nejde o orgán poradní, ale o orgán vykonávající rozhodovací působnost, tj. není možné využít analogie s rozkladovými komisemi.

4) Místopředseda pro veřejné zakázky

Konstituování místopředsedy ÚOHS pro veřejné zakázky narušuje monokratický charakter ÚOHS, neboť tento místopředseda má být jmenován předsedou ÚOHS na návrh vlády, a to podle výsledku výběrového řízení.

Komise akceptuje, že může být obligatorní výběrové řízení na tuto pozici, nicméně i tento místopředseda by měl být jmenován předsedou ÚOHS bez toho, aniž by návrh podávala vláda.

5) Soudní přezkum se lhůtou pro rozhodnutí

Komise nic nenamítá proti zkrácení lhůty pro podání správní žaloby i proti zvýšení soudního poplatku za podání takové žaloby. Pochybnosti na zasedání komise zaznívaly ke stanovení lhůty pro rozhodnutí soudu v případech, kdy soud nařídí předběžné opatření. S ohledem na skutečnost, že jde o lhůtu pořádkovou, je otázkou, zda stanovení takové lhůty má vůbec smysl.

N Á V R H

Z Á K O N

ze dne ... 2025,

kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Č Á S T P R V N Í

Změna zákona o zadávání veřejných zakázek

Čl. I

Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 368/2016 Sb., zákona č. 147/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 309/2019 Sb., zákona č. 527/2020 Sb., zákona č. 543/2020 Sb., zákona č. 174/2021 Sb., zákona č. 417/2021 Sb., zákona č. 240/2022 Sb., zákona č. 166/2023 Sb., zákona č. 412/2023 Sb. a zákona č. 238/2024 Sb., se mění takto:

1. V § 246 odst. 1 písm. d) se slova „ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení“ nahrazují slovy „do nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu v“, za slovo „zadavatele“ se vkládají slova „zahájeném na návrh“ a slova „; zadavatel však může i v této lhůtě smlouvu uzavřít, pokud Úřad návrh zamítl nebo bylo správní řízení vedené o návrhu zastaveno a takové rozhodnutí nabylo právní moci“ se nahrazují slovy „byla řádně složena kauce a zadavateli byl doručen doklad o složení kauce“.

CELEX: 31989L0665, 31992L0013, 32009L0081

2. V § 246 odstavec 2 zní:

„(2) Smlouvou se pro účely této části rozumí smlouva na veřejnou zakázku **ř** **a** rámcová dohoda.“.

3. V části třinácté se na konci nadpisu hlavy II doplňují slova „A ŘÍZENÍ O PŘEZKOUMÁNÍ ÚKONŮ ZADAVATELE“.
4. V části třinácté hlavě II se na konci nadpisu dílu 1 doplňují slova „a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“.

5. Nadpis § 248 zní: „**Rozhodování ve správním řízení ve věci zadávání veřejných zakázek a zvláštních postupů**“.

6. V § 248 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „v rámci řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného z moci úřední nebo v rámci řízení o přestupku a **dozoruje kontroluje podle kontrolního řádu** soulad úkonů zadavatele s tímto zákonem“.

7. V § 248 odstavec 3 zní:

„(3) Úřad dále přezkoumává úkony zadavatele podle tohoto zákona na návrh **navrhovatele stěžovatele (dále jen „navrhovatel“)**. Návrh nelze podat **K návrhu navrhovatele se** v případě postupů zadavatele **podle odstavce uvedených v odstavci 2 nepřihlíží**. V řízeních podle věty **první tomto řízení** rozhoduje Úřad v komisích ustanovených podle zákona upravujícího působnost Úřadu.“.

CELEX: 31989L0665, 31992L0013, 32009L0081

8. V části třinácté hlavě II se pod nadpis dílu 2 vkládá označení oddílu 1, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 1

Zahájení řízení“.

9. Nadpis § 249 se zrušuje.
10. V § 249 se slova „stěžovatele (dále jen „navrhovatel“)" nahrazují slovem „navrhovatele“.
11. Za § 249 se vkládá označení oddílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 2

Řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajované na návrh“.

12. **Skupinový nadpis Nadpis** nad označením § 250 se zrušuje.
13. **Pod označení V** § 250 se vkládá nadpis, který zní: „**Předmět řízení**“.
14. V § 251 odst. 1 věte první se za slovo „zadavatele,“ vkládají slova „úkonu nebo opomenutí zadavatele podle § 250 odst. 1,“ a za slovo „právech,“ se vkládají slova „uvedení všech rozhodných skutečností,“.
15. V § 251 odst. 1 věte poslední se slova „odst. 1 nebo 2“ **zrušují, slova a** „na veřejnou zakázku“ **se zrušují** a na konci textu se doplňují slova „, podané námitky a rozhodnutí o námitkách, pokud bylo navrhovatel doloženo“.
16. V § 251 odst. 2 se slovo „stěžovatel“ nahrazuje slovem „navrhovatel“.

17. V § 251 odst. 3 se slovo „stěžovatelem“ nahrazuje slovem „navrhovatelem“.

18. V § 251 odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „s výjimkou skutečností, důkazů a jiných návrhů, které navrhovatel nemohl uplatnit dříve nebo jimiž má být zpochybněna věrohodnost tvrzení a důkazů navržených jiným účastníkem řízení. Tyto ; tyto skutečnosti, důkazy a návrhy mohou být uvedeny nejpozději při ústním jednání podle § 252b nebo do 3 pracovních dnů od písemného sdělení předběžného právního názoru podle § 252b odst. 2, pokud se ústní jednání nekoná“.

19. V § 251 odst. 5 větě první se slova „účastníci řízení“ nahrazují slovy „jiní účastníci řízení než navrhovatel“, číslo „15“ se nahrazuje číslem „10“ a slova „, nevztahuje-li se na ně omezení podle odstavce 4“ se zrušují, za slovo „návrhů,“ vkládají slova „které nemohli uplatnit dříve nebo“ a slova „podkladů pro vydání rozhodnutí“ se nahrazují slovy „tvrzení a důkazů jiných účastníků řízení, které budou uvedeny nejpozději při ústním jednání podle § 252b nebo do 3 pracovních dnů od písemného sdělení předběžného právního názoru podle § 252b odst. 2, pokud se ústní jednání nekoná“.

20. V § 251 odst. 5 větě první se za slovo „návrhů,“ vkládají slova „které nemohli uplatnit dříve nebo“ a slova „podkladů pro vydání rozhodnutí“ se nahrazují slovy „tvrzení a důkazů jiných účastníků řízení, které budou uvedeny nejpozději při ústním jednání podle § 252b nebo do 3 pracovních dnů od písemného sdělení předběžného právního názoru podle § 252b odst. 2, pokud se ústní jednání nekoná“.

Následující body se přečíslují.

21. V § 251 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Oznámení o zahájení řízení, jehož součástí je stejnopis návrhu na zahájení řízení, Úřad odešle všem účastníkům řízení. Součástí tohoto oznámení je stejnopis návrhu na zahájení řízení.“.

22. V § 252 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

23. V § 252 odst. 3 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

24. Za § 252 se vkládají nové § 252a až 252c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 252a

Dokazování

(1) Úřad určuje rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede.

S ohledem na to, že nejde o rozhodnutí podle správního řádu, doporučuje komise nahradit pojem „rozhoduje“ pojmem „určuje“, případně přeformulovat tak, že Úřad nemusí provést navrhovaný důkaz, není-li to potřebné, popřípadě ustanovení zcela vypustit.

(2) Úřad může provést jiné než účastníky řízení navržené důkazy, jsou-li potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Neoznačí-li účastníci řízení důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází Úřad při zjišťování skutkového stavu z důkazů, které byly provedeny.

(3) Úřad může vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků řízení.

(4) V řízení o návrhu se § 50 odst. 2 a 3 správního řádu nepoužije.

§ 252b

Ústní jednání a sdělení předběžného právního názoru

(1) Úřad nařídí ústní jednání tak, aby bylo zahájeno do 20 pracovních dnů od podání návrhu. Ve výjimečných, zvláště složitých případech, v nichž Úřad není schopen ve lhůtě 20 pracovních dnů od podání návrhu formulovat předběžný právní názor, je Úřad povinen o této skutečnosti neprodleně informovat účastníky řízení s uvedením důvodu a lhůty, o kterou se nařízení ústního jednání odkládá; tato lhůta musí být přiměřená a odůvodněná. Ve věci se koná zpravidla jediné ústní jednání; je-li nezbytné nařídít další ústní více ústních jednání, Úřad bez zbytečného odkladu stanoví jeho termín dalšího ústního jednání.

(2) Úřad sdělí při ústním jednání svůj předběžný právní názor a dá účastníkům řízení možnost se k němu vyjádřit. Upustí-li Úřad od ústního jednání, sdělí účastníkům řízení písemně předběžný právní názor do 20 pracovních dnů od podání návrhu; odstavec 1 věta druhá se použije obdobně.

(3) O průběhu ústního jednání pořídí Úřad zvukový záznam.

(4) Pokud se účastník řízení ústního jednání nezúčastní, může ústní jednání proběhnout bez jeho přítomnosti. Pokud se ústního jednání nezúčastní žádný účastník řízení, Úřad jednání ukončí.

§ 252c

Využití videokonferenčního zařízení

(1) Na návrh účastníka řízení, nebo je-li to účelné, může Úřad provést úkon s využitím videokonferenčního zařízení, zejména za účelem zprostředkování přítomnosti tohoto účastníka řízení nebo tlumočníka na ústním jednání podle § 252b. Účastník má právo na osobní účast v řízení. Účastník řízení, který se řízení účastní prostřednictvím videokonferenčního zařízení, nepodepisuje protokol. Úřad ověří totožnost osoby, již se úkon týká.

(2) Před zahájením úkonu prováděného s využitím videokonferenčního zařízení poučí Úřad osobu, které se úkon týká, o způsobu provedení úkonu.

(3) Kdykoli v průběhu úkonu prováděného s využitím videokonferenčního zařízení nebo v průběhu následujícího pracovního dne může účastník řízení nebo osoba, již se úkon týká, vznášet námitky proti kvalitě obrazového nebo zvukového přenosu.

(4) Při provádění úkonu za využití videokonferenčního zařízení se vždy pořizuje zvukový, případně i obrazový záznam, umožňující zachycení průběhu úkonu a ověření totožnosti osob, které se provedení úkonu účastní.“.

25. V § 254 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „na veřejnou zakázku“ zrušují.

26. V § 254 odst. 1 písm. c) se číslo „7“ nahrazuje číslem „6“.

27. V § 255 odst. 1 větě třetí se za slovo „kauci“ vkládají slova „ve výši 1 % z předpokládané hodnoty veřejné zakázky, rámcové dohody nebo dynamického nákupního systému uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek nebo na profilu zadavatele, nejméně však ve výši 50 000 Kč a nejvýše ve výši 10 000 000 Kč; pokud předpokládaná hodnota není uveřejněna, je povinen složit kauci“ a za větu třetí se vkládá věta „Je-li veřejná zakázka rozdělena na části a návrh se týká pouze určité části, je navrhovatel povinen složit kauci pouze ve vztahu k této části.“.

28. V § 255 odst. 3 písm. a) se slova „pravomocným rozhodnutím“ zrušují.

29. V § 255 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) rozhodne o zastavení řízení, pokud vzal navrhovatel návrh zpět poté, co uplynula lhůta podle odstavce 4.“.

30. V § 255 odst. 4 se slova „před vydáním rozhodnutí ve věci samé“ zrušují a za slovo „zpět“ se vkládají slova „ve lhůtě 5 pracovních dnů od sdělení předběžného právního názoru podle § 252b odst. 2“.

31. V § 256 větě první se za slova „Účastníkem řízení“ vkládají slova „o návrhu“ a slova „v řízení zahájeném na návrh též“ se zrušují.

32. V § 257 písm. a) se slova „odst. 1 nebo 2“ zrušují.

33. V § 257 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo nejsou připojeny podané námitky nebo rozhodnutí o námitkách, pokud bylo navrhovateli doručeno“.

34. V § 257 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmena g) až m) se označují jako písmena f) až l).

35. V § 257 se na konci textu písmene f) doplňují slova „a současně došlo i k ukončení zadávacího řízení“.

36. V § 257 se na konci písmene j) doplňuje slovo „nebo“.

37. V § 257 písm. k) se slovo „, nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno l) se zrušuje.

38. Za § 257 se vkládá nový § 257a který včetně nadpisu zní:

„§ 257a

Vyloučení rozkladu

Proti rozhodnutí Úřadu o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele nelze podat rozklad.“.

39. Za § 257a se vkládá označení oddílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 3

Řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajované z moci úřední“.

40. V § 258 odst. 1 se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.

41. Za § 258 se vkládají nové § 258a až 259a, které včetně nadpisů znějí:

„§ 258a

Předběžné opatření

(1) Dospěje-li Úřad při svém rozhodování k závěru, že veřejný zájem na zabránění zadání veřejné zakázky převažuje nad zájmem zadavatele na plnění této veřejné zakázky, může nařídit předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, a to až do

pravomocného skončení řízení. Úřad bere v úvahu pravděpodobné důsledky předběžného opatření pro zájmy, které jím mohou být poškozeny.

(2) V řízení o rozkladu může Úřad nařídit ústní jednání. Ustanovení § 252b se použije obdobně.

§ 259

Účastníci řízení

Účastníkem řízení je zadavatel. Je-li předmětem řízení přezkoumání výběru dodavatele nebo výběru návrhu v soutěži o návrh, je účastníkem řízení též vybraný dodavatel nebo vybraný účastník soutěže o návrh.

§ 259a

Rozhodnutí Úřadu

(1) Dospěje-li Úřad k tomu, že se zadavatel dopustil jednání nebo opomenutí, které je v rozporu s tímto zákonem, rozhodne způsobem **stanoveným v** **podle** § 263 odst. 2 až 4.

(2) Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže

a) nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263,

b) zadavatel zrušil zadávací řízení a současně došlo i k ukončení zadávacího řízení,

c) zadavatel zrušil přezkoumávané úkony nebo přijal opatření k nápravě, nebo

d) zadavatel v průběhu správního řízení uzavřel smlouvu na plnění předmětu přezkoumávané veřejné zakázky.

(3) Dospěje-li předseda Úřadu v řízení o rozkladu proti rozhodnutí Úřadu v řízení zahájeném z moci úřední k tomu, že rozhodnutí Úřadu je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu se nepoužije.“

CELEX: 31989L0665, 31992L0013, 32009L0081

42. Za § 259a se vkládá označení oddílu 4, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 4

Společná a zvláštní ustanovení k řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“.

43. V § 260 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo správního řízení“.

44. V § 261 odstavec 1 zní:

„(1) **Podání účastníků** **Účastníci** řízení **se** činí **podání pouze** prostřednictvím datové schránky nebo veřejné datové sítě.“

45. V § 261 odst. 2 větě první se za číslo „248“ vkládá text „odst. 1“ a slovo „stanovisko“ se nahrazuje slovem „vyjádření“ a ve větě druhé se slovo „stanoviska“ nahrazuje slovem „vyjádření“.

46. V § 261 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Úřad může v řízení zahajovaném na návrh požádat ve **výjimečných**, zvláště složitých případech, vyžadujících zvláštního posouzení, státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu, instituci nebo odborníka se specializací na danou činnost o podání odborného vyjádření nebo ustanovit znalce, znalecký ústav nebo znaleckou kancelář. Pro přerušování řízení a běh lhůty pro vydání rozhodnutí se odstavec 2 použije obdobně.

(4) Úřad může přerušit řízení v případě, že zadavatel zrušil zadávací řízení. Od vydání usnesení o přerušení řízení do ukončení zadávacího řízení lhůta pro vydání rozhodnutí neběží.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

47. V § 261 odst. 5 větě druhé se číslo „7“ nahrazuje slovy „5 pracovních“.

48. V nadpisu nad § 263 se slova „**nebo rámcových dohod**“ zrušují.

49. V § 263 se na začátek odstavce 1 vkládá věta „Úřad je vázán návrhem v rozsahu přezkoumávaných skutečností a úkonů nebo opomenutí zadavatele.“.

Komise upozorňuje na nepřesné uvedení tohoto novelizačního bodu v úplném znění, kde je označen celý odstavec 1 jako nové znění.

50. V § 263 odst. 3 větě první se slova „uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího“ nahrazují slovy „zruší zadávací“ a ve větě poslední se slova „uloží Úřad nápravné opatření spočívající v zákazu“ nahrazují slovy „zakáže Úřad zadavateli“.

51. V § 263 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 4 až 7.

52. V § 263 odstavec 5 zní:

„(5) Pokud zadavatel ve lhůtě podle § 245 odst. 1 nerozhodl ~~ve smyslu~~ **podle** § 245 odst. 5 o námitkách, které předcházely podání návrhu, zruší Úřad podle povahy věci úkon, proti kterému námitky směřovaly, a všechny následné úkony zadavatele v zadávacím řízení, nebo zruší celé zadávací řízení.“.

53. V § 263 odst. 6 se za slovo „zadavateli“ vkládají slova „v řízení o návrhu“.

54. V § 263 se odstavec 7 zrušuje.

55. V § 264 odst. 1 větě první se slova „na veřejnou zakázku nebo rámcová dohoda“ zrušují.

56. V § 264 odst. 2 větě první se slova „na plnění veřejné zakázky“ zrušují.

57. V § 264 odst. 5 se slova „na veřejnou zakázku“ zrušují.

58. V § 267 odst. 4 se slova „Nedoručí-li zadavatel v řízení o návrhu podle odstavce 1 dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 nebo zjistí-li“ nahrazují slovem „Zjistí-li“.

59. V § 267 odst. 6 se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“.

60. V § 268 odst. 1 písm. g) se slova „odst. 1, 3 nebo 4“ zrušují.

61. Za § 270 se vkládá nový § 270a, který zní:

„§ 270a

Na řízení o přestupku podle tohoto zákona se § 258, 260, 260a, § 261 odst. 1, § 262 a 262a použijí obdobně.“.

62. V části třinácté hlavě II se na konci nadpisu dílu 4 doplňují slova „**a k řízením o přezkoumání**“

úkonů zadavatele“ „a k řízením o přezkoumání úkonů zadavatele“.

63. V § 272 se slova „své internetové adrese“ nahrazují slovy „svých internetových stránkách ve strojově čitelné podobě“.

64. V § 272 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Úřad vydává a uveřejňuje na svých internetových stránkách **ve strojově čitelné podobě** Sbírku rozhodnutí ve věcech veřejných zakázek, v níž se uveřejňují vybraná rozhodnutí Úřadu.“.

65. V nadpisu § 272b se slova „**předběžném opatření**“ nahrazují slovy „**řízení o žalobě proti rozhodnutí o přezkoumání úkonů zadavatele**“.

66. V § 272b odstavec 1 zní:

„(1) Žalobu proti rozhodnutí Úřadu v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle tohoto zákona lze podat do 2 týdnů ode dne doručení rozhodnutí **účastníkovi řízení žalobci**. Zmeškání lhůty nelze prominout.“.

CELEX: 31989L0665, 31992L0013, 32009L0081

67. V § 272b se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Bylo-li v řízení o žalobě proti rozhodnutí podle odstavce 1 nařízeno předběžné opatření, rozhodne soud o žalobě do 60 dnů ode dne nabytí právní moci usnesení o nařízení předběžného opatření. Lhůtu pro vydání rozhodnutí ~~podle věty první~~ lze **jednou** prodloužit až o 30 dnů, jde-li o zvláště složitou věc. ~~Lhůtu podle věty první nelze prodloužit opakovaně.~~

Komise dává na zvážení, aby lhůty byly vyjádřeny nikoliv ve dnech, ale měsících, z důvodu snazšího počítání konce lhůty.

(3) Současně s návrhem na nařízení předběžného opatření v řízení o žalobě proti rozhodnutí podle odstavce 1 složí žalobce soudu kauci ve výši **vypočtené** podle § 255 a doručí zadavateli stejnopis návrhu na nařízení předběžného opatření, stejnopis žaloby a doklad o složení kauce. Pokud není kauce složena nejpozději v den doručení návrhu na nařízení předběžného opatření, soud návrh na nařízení předběžného opatření odmítne.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

68. V § 272b se na začátek odstavce 4 vkládá věta „Pokud soud návrh na nařízení předběžného opatření zamítne, vrátí kauci účastníkovi řízení do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci usnesení.“.

69. V § 272b odst. 5 větě první se slovo „předběžném“ nahrazuje slovy „nařízení předběžného“ a za slovo „důsledky“ se vkládá slovo „nařízení“.

70. V § 272b odstavec 6 zní:

„(6) O návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne soud bez zbytečného odkladu; ~~nehrozí-li nebezpečí z prodlení, rozhodne do 15 dnů od jeho podání.~~“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Zadávání veřejných zakázek a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Veřejné zakázky zadávané v dynamickém nákupním systému, jejichž zadávání bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Pro zadávání veřejné zakázky na základě rámcové dohody, která byla uzavřena podle zákona č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. III

V příloze k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 255/2000 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 72/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 167/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 335/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 161/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 368/2016 Sb., zákona č. 460/2016 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 303/2017 Sb., zákona č. 182/2018 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 527/2020 Sb., zákona č. 297/2021 Sb., zákona č. 416/2022 Sb., zákona č. 285/2023 Sb., zákona č. 349/2023 Sb. a zákona č. 180/2024 Sb., se v položce 18 bodu 2 **za písmeno c) vkládá nově doplňuje písmeno d) e)**, které zní:

„d) e) proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydanému v řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ~~ve znění pozdějších předpisů~~, nebo podle zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ~~ve znění pozdějších předpisů~~ 50 000 Kč“.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu

Čl. IV

V § 8 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 465/2011 Sb., zákona č. 78/2015 Sb. a zákona č. 302/2016 Sb., se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Prezident Úřadu předkládá vládě návrh na jmenování jednoho člena hodnotící komise pro výběrové řízení na předsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže podle zákona o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.“.

Dosavadní odstavce 3 až 8 se označují jako odstavce 4 až 9.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Čl. V

Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 187/1999 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 226/2023 Sb. a zákona č. 464/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 3 se za větu první vkládá věta „Vláda **navrhuje návrhne na jmenování předsedy předsedu** Úřadu **osobu** podle výsledku výběrového řízení podle § 1b.“.

2. V § 1a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) **Jeden Předseda Úřadu jmenuje místopředsedou z místopředsedů je určen** pro oblast působnosti Úřadu podle § 2 odst. 1 písm. b) a c) (dále jen „místopředseda pro veřejné zakázky“). **Místopředsedu pro veřejné zakázky jmenuje předseda Úřadu na návrh vlády osobu** podle výsledku výběrového řízení podle § 1c.“.

Dosavadní odstavce 2 až 9 se označují jako odstavce 3 až 10.

3. Za § 1a se vkládají nové § 1b a 1c, které znějí:

„§ 1b

(1) Výzvu k přihlášení uchazečů do výběrového řízení na předsedu Úřadu zveřejní vláda nejpozději 90 dní před uplynutím funkčního období předsedy Úřadu, a to na internetových stránkách Úřadu vlády.

(2) Výběrového řízení se může účastnit pouze fyzická osoba, která ke dni podání přihlášky do výběrového řízení splňuje podmínky **stanovené** pro výkon funkce podle § 1 odst. 6.

(3) Ve výběrovém řízení se posuzují předpoklady pro výkon funkce předsedy Úřadu, záměry uchazeče spojené s výkonem funkce, cíle, kterých chce ve funkci dosáhnout, a konkrétní opatření, která navrhuje k jejich dosažení.

(4) K posouzení přihlášek podaných v rámci výběrového řízení a hodnocení uchazečů vláda ustaví hodnotící komisi. Hodnotící komise pro výběrové řízení na funkci předsedy Úřadu má 7 členů.

(5) Členy hodnotící komise jmenuje vláda. Po jednom členovi komise jmenuje vláda na návrh prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a na návrh prezidenta republiky.

(6) Hodnotící komise vyřadí z výběrového řízení přihlášky uchazečů, kteří nesplňují podmínky podle § 1 odst. 6.

(7) Součástí výběrového řízení je veřejné slyšení uchazečů. Na veřejném slyšení jsou oprávněni klást otázky uchazečům členové hodnotící komise a členové vlády, přičemž účelem veřejného slyšení je ověřit předpoklady kandidáta pro výkon funkce předsedy Úřadu.

(8) Hodnotící komise vyhotoví protokol o hodnocení a pořadí uchazečů a záznam o průběhu výběrového řízení, které vláda uveřejní na svých internetových stránkách.

§ 1c

(1) Pro výběrové řízení na místopředsedu pro veřejné zakázky se použije § 1b odst. 1, 4 a 8 obdobně.

(2) Výběrového řízení se může účastnit pouze fyzická osoba, která ke dni podání přihlášky do výběrového řízení splňuje podmínky stanovené pro výkon funkce podle § 1a odst. 5.

(3) Hodnotící komise vyřadí z výběrového řízení přihlášky uchazečů, kteří nesplňují podmínky podle § 1a odst. 5.“

4. V § 2 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) na návrh přezkoumává úkony zadavatele,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

5. Za § 2 se vkládají nové § 2a a 2b, které znějí:

„§ 2a

(1) V řízeních o přezkoumání úkonů zadavatele zahajovaných na návrh rozhodují komise složené z předsedy komise a 2 dalších členů.

(2) Komisi jmenuje místopředseda pro veřejné zakázky. Předseda komise a jeden z členů komise jsou zaměstnanci Úřadu. Další Třetí člen komise je jmenován z osob zapsaných na seznamu podle § 2b (dále jen „osoba na seznamu externí člen“).

(3) Je-li přezkoumáván úkon při zadávání veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou vyšší než 300 000 000 Kč, rozhoduje komise složená z předsedy komise, 2 členů, kteří jsou zaměstnanci Úřadu, a 2 osob na seznamu externích členů.

(4) Na řízení se použije § 134 správního řádu.

(5) Podrobnosti o organizaci a činnosti komise stanoví vnitřní předpis, který na návrh místopředsedy pro veřejné zakázky schvaluje předseda Úřadu a který se uveřejňuje na internetových stránkách Úřadu.

§ 2b

(1) Externího člena Osobou na seznamu zařadí předseda Úřadu na návrh místopředsedy pro veřejné zakázky na seznam na dobu 5 let. Externí člen Osobou na seznamu může být na seznam zařazena zařazen opakovaně.

(2) Externím členem Osobou na seznamu může být fyzická osoba, která

a) splňuje podmínky podle § 1 odst. 6 písm. a) až d) a

b) má praxi nejméně 7 let v oboru vztahujícím se k předmětu veřejných zakázek nebo v oblasti zadávání veřejných zakázek.

(3) Pro vyřazení **osoby na seznamu externího člena** ze seznamu se **použije použití ustanovení** § 1 odst. 9 písm. a) až d) obdobně.

(4) Úřad uveřejňuje seznam **osob na seznamu externích členů** na svých internetových stránkách.“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

V řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže podle zákona č. 134/2016 Sb., **ve znění pozdějších předpisů**, nebo podle zákona č. 194/2010 Sb., **ve znění pozdějších předpisů**, zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se § 2a a 2b nepoužijí.

Komise doporučuje zvážit stanovení zvláštního přechodného ustanovení, které by řešilo vytvoření seznamu expertů a jejich účast na přezkoumání úkonů zadavatele.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o veřejných službách v přepravě cestujících

Čl. VII

Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 135/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 367/2019 Sb., zákona č. 240/2022 Sb. a zákona č. 464/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 25 odst. 2 se na konci úvodní části ustanovení doplňují slova „v řízeních zahajovaných z moci úřední“.
2. V § 25 odst. 2 písm. a) se za slovo „unie“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 1.
3. V § 25 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Úřad dále rozhoduje v řízení o přezkoumání úkonů objednatele na návrh osoby, která podala námitky podle § 13 odst. 3 nebo § 19 odst. 3 (dále jen „navrhovatel“) o tom, zda objednatel postupoval v souladu s tímto zákonem a přímo použitelným předpisem Evropské unie¹⁾. V **tomto** řízení **podle věty první** rozhoduje Úřad v komisích ustanovených podle zákona upravujícího působnost Úřadu.“.

4. V § 26 odst. 1 se slova „osoby, která podala námitky podle § 13 odst. 3 nebo § 19 odst. 3“ nahrazují slovem „navrhovatele“.
5. V § 27 odst. 1 se číslo „252“ nahrazuje textem „252c“ slova „254 až“ se nahrazují slovy „254, § 255 odst. 3 až 6, § 256 až 262a, § 263 odst. 1 až 6, § 265 a“ a slova „; § 255 odst. 1 a § 264 zákona o zadávání veřejných zakázek se nepoužijí“ se zrušují.
6. Za § 27 se vkládá nový § 27a, který zní:

„§ 27a

Na řízení o žalobě proti rozhodnutí Úřadu vydaného podle tohoto zákona se použijí § 272a až 272c zákona o zadávání veřejných zakázek obdobně.“.

7. V § 34 odst. 2 se slova „, 10 a 11“ nahrazují slovy „a § 270a“.

Čl. VIII

Přechodné ustanovení

Řízení o přezkoumání úkonů objednatele zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 194/2010 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2026.

Stanovisko pracovní komise pro soukromé právo

1. V **obecné rozpravě** komise uvedla, že návrh zákona je jen obtížně projednatelný vládou. Návrh je vládě předložen se 110 rozpory, z nichž některé jsou významného charakteru, a to zejména některé rozpory s Ministerstvem financí, Ministerstvem spravedlnosti a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Je jen obtížně představitelné, že by vláda byla schopna vypořádat takové množství rozporů. Navíc jakákoliv změna učiněná v návaznosti na akceptování připomínky zásadního charakteru by mohla způsobit významnou změnu v koncepci zákona a v takovém případě by měl být návrh zákona znova předložen do připomínkového řízení.
2. Při projednávání návrhu zákona byly ze strany některých členů komise **vzneseny pochybnosti**, zda navržené procesní prostředky mohou vést k cílům deklarovaným předkladatelem, že dojde ke zrychlení a zefektivnění řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Návrhem zákona dochází k rozptýlení pravidel v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Odlišná pravidla se stanoví pro řízení zahájená na návrh a pro řízení zahájená z moci úřední. V řízeních zahájených na návrh se stanoví například nemožnost podat rozklad, stanoví se odlišná pravidla pro dokazování, stanoví se princip kolektivního rozhodování v prvním stupni, různá výše soudního poplatku apod. Fakticky se však může vést několik řízení o přezkoumání úkonů zadavatele týkající se jednoho zadávacího řízení z důvodu přezkumu různých úkonů. Podle vyjádření předkladatele je možné vést i řízení o návrhu a řízení z úřední povinnosti o přezkumu stejného úkonu týkající se stejného zadávacího řízení. V jednom řízení se však bude rozhodovat podle zrychlených pravidel, ve druhém nikoliv. Výsledkem obou řízení ale může být zrušení zadávacího řízení, zvláště v případech, kdy budou v řízení na návrh použity pouze důkazy, které předloží účastníci. Navržená pravidla tak podle názoru některých členů komise ke zrychlení a zefektivnění procesu přezkumu zákonnosti zadávacího řízení nepovedou. Je nutné podotknout, že stejnými nedostatky trpí již stávající právní úprava, avšak nově navržená pravidla, kdy například v jednom případě nebude možné podat rozklad a ve druhém případě možné podat rozklad bude (i když může jít o skutkově totožné případy), problematiku současného stavu mohou ještě významně prohloubit.

3. V čl. I bodě 24 v § 252b odst. 1 věta první **vypustit slova „; tato lhůta musí být přiměřená a odůvodněná“**.
4. V čl. I bodě 24 v § 252b odst. 4 větě první je **nutné doplnit** takové pravidlo, aby ústní jednání mohlo proběhnout pouze v případě, kdy byl účastník ústního jednání řádně uvědoměn o konání ústního jednání a dále **vypustit větu druhou**.
5. V čl. I bodě 24 v § 252c odst. 1 komise **doporučuje**, aby pravidlo uvedené ve větě druhé bylo přesunuto do věty první s tím, že videokonferenční jednání bez přítomnosti účastníků řízení může proběhnout pouze se souhlasem všech účastníků řízení.
Dále komise **doporučuje** převzít i další pravidla z § 102a OSŘ týkající se využití videokonferenčního zařízení, zejména pravidla, že je možné toto zařízení využít jen, je-li zajištěno řádné ověření totožnosti osoby, jíž se úkon týká a v případě výsledku dbát na to, aby vyslychaná osoba nebyla v místě, kde se nachází vystavena nepřipustnému ovlivňování (viz § 102a odst. 2 OSŘ).
6. V čl. I bodě 41 je nutné **přeformulovat ustanovení § 258a odst. 1**. Při posuzování návrhu na předběžné opatření se nemá porovnávat veřejný zájem na zabránění veřejné zakázky a zájem zadavatele na plnění zakázky, ale má se zvažovat, zda je silnější veřejný zájem na plnění zakázky, či zda je silnější veřejný zájem na tom, aby k plnění zakázky nedošlo.
7. V čl. I bodě 41 v § 258a odst. 1 **zvážit** nahrazení slov „při svém rozhodování“ jiným vhodným ekvivalentem, aby bylo zjevné, že Úřad tak může učinit kdykoliv v průběhu řízení.
8. V čl. I bodě 41 **zvážit vypuštění odstavce 1** v § 259a pro nadbytečnost.
9. V čl. I bodě 46 v § 261 odst. 3 **vypustit slovo „výjimečných,“** z důvodu nadbytečnosti.
10. V čl. I bodě 49 **doplnit na konci textu ustanovení slova „, to neplatí v řízení bez návrhu“**.
11. V čl. I bodě 67 v odstavci 2 **vypustit větu poslední**.
12. V čl. I bodě 67 v odstavci 3 **vypustit** povinnost žalobce informovat zadavatele o návrhu na nařízení předběžného opatření a o složení kauce z důvodu administrativní náročnosti.
13. K čl. V bodu 2.
Komise požaduje **vyjasnit vztah předsedy k výběrovému řízení na místopředsedu pro veřejné zakázky**. Ustanovení § 1a odst. 2 stanoví, že místopředsedu pro veřejné zakázky jmenuje předseda Úřadu na návrh vlády, a to podle výsledků výběrového řízení. Tím se však oslabuje pozice předsedy, který nebude mít vliv na výběr samotného místopředsedy a ani na samotné výběrové řízení. Je tedy otázkou, zda je vhodný model, kdy se stanoví předsedovi Úřadu povinnost jmenovat někoho, jehož výběr nemůže ovlivnit.
Dále komise **požaduje, aby alespoň v důvodové zprávě** bylo vyjasněno, zda ustanovení odstavce 2 je speciální k ustanovení odstavce 1, tedy zda místopředseda jmenovaný pro konkrétní oblast působnosti, bude moci zastupovat předsedu i v jiných záležitostech podle pořadí určeným předsedou podle odstavce 1.

Stanovisko pracovní komise pro hodnocení dopadů regulace

I. Úvod

Cílem předkládané novely zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen ZZVZ) a souvisejících zákonů je zajištění účinného a zejména co nejrychlejšího přezkumu zadávání veřejných zakázek tak, aby byl současně uspokojen veřejný zájem na tom, aby veřejné zakázky mohly být zadávány bez nepřiměřených průtahů.

Uvedeného cíle chce předkladatel dosáhnout zejména změnami právní úpravy pravidel přezkumu zadávání veřejných zakázek. Konkrétně se jedná o:

1. Změnu řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen Úřad) zahajovaného na návrh na řízení jednoinstanční
2. Zavedení kolektivního rozhodování v řízeních před Úřadem zahajovaných na návrh. Navrhuje se, aby Úřad nově rozhodoval v komisích.
3. Posílení procesní odpovědnosti účastníků řízení oslabením zásady vyšetřovací a posílením zásady dispoziční.
4. Zkrácení lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí Úřadu ve věcech, kde zůstává dvouinstanční řízení. Ve věcech, kde soud vydal předběžné opatření, stanovení lhůty pro rozhodnutí soudu ve věci samé v trvání 60 dnů.
5. Zrušení automatického zákazu podpisu smlouvy po dobu 60 dnů ve věcech zahájených ex offio s možností rozhodnutí o tomto zákazu ve výjimečných případech.

Současně se navrhuje novelizace zákona o působnosti Úřadu, ve kterém je nově upravena organizace komisí. A konečně je navrhována novela zákona o veřejných službách v přepravě cestujících, a to tak, aby tento zákon reflektoval relevantní změny v zákoně o zadávání veřejných zakázek. Související změny jsou navrhovány také v zákoně o soudních poplatcích a zákoně o Nejvyšším kontrolním úřadu.

Návrh zákona prošel mezirezortním připomínkovým řízením, ve kterém bylo vzneseno 588 připomínek. Některé z nich se nepodařilo vypořádat a návrh zákona je tak předkládán vládě se 110 rozpory.

II. Připomínky a návrhy změn

Obecné

Struktura závěrečné zprávy RIA je většinou v souladu se strukturou předepsanou v Obecných zásadách pro hodnocení dopadů regulace (RIA) (dále jen Obecné zásady). Některé kapitoly a podkapitoly chybí. Ze závěrečné zprávy RIA je patrná snaha o vystavění odpovídající logické struktury a vyčerpávající argumentace pro definovaný problém a navrhované způsoby řešení. V dokumentu je také nashromážděna velká řada informací a dat k podložení jednotlivých tvrzení, některé z nich jsou však pro hodnocení navrhované právní úpravy zcela irelevantní. Bohužel, celkově je text v některých pasážích extrémně obsáhlý, nepřehledný a zbytečně zdlouhavý. Řada podkladů (např. detailní popisy zahraničních systémů) by bylo možné vložit do příloh a v textu ponechat jen základní

informaci, která je pro logiku návrhu důležitá. Některé části ZZ RIA jsou příliš dlouhé s nízkou přidanou hodnotou – Definice problému a některé části, kde je potřeba popsat navrhované varianty, jejich vyhodnocení, náklady a přínosy jsou strohé a nejdou do hlubší argumentace a popisu. Text obsahuje občasné gramatické chyby/překlepy.

Není uveden kontakt na zpracovatele závěrečné zprávy RIA.

Kapitola 1 Důvod předložení a cíle

V podkapitole **1.1. Název** je nadbytečně uvedena informace o průběhu přípravy návrhu zákona a o důvodech předkládání.

Z kapitoly **1.2 Definice problému** není zcela jasné, zda řešeným problémem je zdlouhavost procesu nákupů veřejného sektoru jako celku nebo zdlouhavost přezkumného řízení. Věta „Cílem předkládaného materiálu je urychlení veřejných investic a zvýšení předvídatelnosti ve fázi jejich přezkumu na návrh dodavatelů před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže“ může vyvolat dojem, že předkládaná legislativní změna cílí i na zrychlení procesu nákupů veřejného sektoru jako takového. Problém je tak třeba lépe definovat, zasadit do kontextu celého průběhu (a trvání) veřejných zakázek a jednoznačně vyznačit, na kterou část procesu navrhovaná legislativa cílí. V kapitole 1.2 a následujících podkapitolách chybí vyjádření četnosti výskytu problému a vyjádření pravděpodobnosti výskytu problémové situace tak, jak požadují obecné zásady. Je sice uvedeno, že Úřad ročně rozhoduje cca o 200 návrzích a že 45 % bylo v roce 2022 napadeno rozkladem, že v 16 % případů předseda zruší, vrátí nebo změní rozhodnutí první instance a další data, ale všechna se týkají pouze zakázek, které se dostanou do fáze řízení před Úřadem. Bylo by vhodné v definici problému uvést, jaký podíl ze všech veřejných investic nebo veřejných zakázek prochází řízením před úřadem a jaký podíl ze všech veřejných zakázek prochází procesem rozkladu.

Podkapitola 1.2.1 Popis současného stavu by měla obsahovat informace k současnému nastavení českého systému. Příklady dobré praxe, přehled zahraniční praxe a podobně je dobré prezentovat až u návrhů variant řešení jako možnou inspiraci, nebo přehled využívaných nástrojů. Zároveň je vhodné tyto informace syntetizovat, vypíchnout z nich sdělení, které chce předkladatel sdělit a detailní plný popis případně vložit do příloh.

V podkapitole 1.2.1.4 v tabulce č. 17 Srovnání řízení o přezkumu úkonů zadavatele v EU na straně 35 jsou ve sloupcích „Průměrné délky pro rozhodnutí první instance“ a „Celková doba do konečného rozhodnutí“ uváděny pro jednotlivé sloupce data v jiných jednotkách (dny, týdny, měsíce). Snižuje to vypovídací hodnotu tabulky, stejně jako mnoho volných polí bez vyplněných dat. Zejména chybějící údaje o průměrné délce rozhodnutí první instance u zemí jako Německo, Rakousko a Polsko, jsou velmi zásadním nedostatkem tabulky a jejího využití pro srovnání. Otázkou je také správnost některých údajů. Např. v případě Polska, je v tabulce ve sloupci celkové doby konečného rozhodnutí uvedena hodnota 1-2 měsíce. V textu na straně 53 je však uvedeno, že polská Komora rozhodovala v roce 2021 v průměru po 30 dnech. Poté je dle textu možno ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení rozhodnutí Komory podat žalobu k soudu. Za kolik dní od podání žaloby průměrně rozhoduje soud, se v textu neuvádí. Z uvedeného nicméně plyne, že v tabulce uvedený měsíc je hodnota zcela nereálná a měsíce dva, jsou na samé hranici reálnosti. Konečně i údaj o délce přezkumného řízení v ČR v délce 50 dnů je vzhledem ke statistikám uvedeným v materiálu pravděpodobně chybný. Dle slov předkladatele se sice jedná o podpůrnou tabulku z externího zdroje, ale pokud tabulka neodpovídá povaze řešeného problému (ČR dle ní má v mezinárodním srovnání jednu z nejkratších průměrných délek pro rozhodnutí první instance), je potřeba se s jejím obsahem ve vztahu k definici problému vypořádat.

Celkově doporučujeme kapitolu 1.2 zkrátit, vypustit zbytné tabulky, objemné popisy zahraničních právních úprav a více soustředit na vyseparování relevantních údajů z nich. Doporučujeme také se více soustředit na specifické problémy, které mají objasnit důvody navrhované regulace.

V podkapitole 1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti chybí pasáž dle písmena a) podkapitoly 1.3 Obecných zásad, a to zdůvodnění, proč je stávající právní úprava nedostatečná nebo nevyhovující. Zdůvodnění lez vyčíst v jiných pasážích materiálu, ale v pasáži, která je k uvedenému určena toto zdůvodnění chybí.

V podkapitole 1.4 Identifikace dotčených subjektů nejsou dotčené subjekty rozpracovány dle navržených variant. Nejsou rozlišeny dopady přímé a nepřímé. Mezi dotčenými subjekty chybí kontrolní orgány, zejména Ministerstvo financí a Nejvyšší kontrolní úřad, poskytovatelé dotací (v rámci kontrol příslušné dotační orgány dovozují porušení zákona právě podle hledisek „materiální pravdy“, tedy její oslabení ještě více oddálí již tak existující výkladové rozpory v rámci kontrol uvedených orgánů a ÚOHS), dále pak Ministerstvo spravedlnosti a další. Pro identifikaci dotčených skupin mohly být využity výsledky připomínkového řízení.

V podkapitole 1.5 Popis cílového stavu chybí nastavení kvantifikovatelných indikátorů, kterými je charakterizován cílový stav, jak vyžadují Obecné zásady, což omezuje možnost přezkumu dopadů regulace. Cíle uvedené v podkapitole jsou stanoveny velmi abstraktně a neumožňují nastavení kvantifikovatelných indikátorů např. „Vyšší kvalita procesu zadávání“ nebo „Motivace pro dodavatele“. Jediným cílem, který umožňuje nastavení kvantifikovatelného indikátoru je zkrácení délky přezkumného řízení. Zde však chybí bližší konkrétní časový údaj nebo rozpětí, kterého se chce dosáhnout. Např. zkrácení přezkumného řízení v průměru o 1 den je určitě přínosné, otázkou je, zda je lze označit za očekávané splnění cíle. Navíc zkrácení přezkumného řízení nemusí v budoucnu nastat jen v důsledku zrušení možnosti podat rozklad. Bylo by vhodné stanovit, jaké zrychlení (celkovou délku přezkumu, nebo distribuci délky přezkumu u různých typů řízení) předkladatel očekává, nebo považuje za cílovou.

Podkapitola 1.6 Zhodnocení rizik je zpracována pouze povrchně. Například riziko vymezené formulací „Spory mezi dodavateli a zadavateli mohou trvat roky“ je jednak velmi neuchopitelné, ale zároveň je jeho existence sporná, neboť z tabulky č. 6 na straně 22 předkládaného materiálu vyplývá, že průměrná délka řízení před Úřadem i v případě podaného rozkladu činila např. v letech 2020 - 2023 v průměru 137 – 181 dní (u návrhových řízení 150 – 235), v mediánu 126 – 154 dní (u návrhových řízení 149 – 160). Zcela opominuto bylo vyhodnocení rizik právních vyplývajících z případného rozporu s vyššími právními předpisy, nálezy Ústavního soudu a normami evropského a mezinárodního práva.

Kapitola 2 – 3 Návrh variant řešení, vyhodnocení nákladů a přínosů – hodnocení dopadů opatření jednotlivých věcně souvisejících okruhů

Kapitola 2 – 3 v celém svém obsahu od strany 64 až 95 obsahuje návrh variant, ke kterým jsou uvedeny i náklady a přínosy, bohužel u nich není uvedeno vyjádření peněžní nebo číselné, jak je uvedeno v Obecných zásadách. U některých variant je ohledně vyčíslení odkazováno na kapitolu 4, kde ovšem většina opatření není z hlediska nákladů a přínosů

dostatečně a k jednotlivým variantám řešena. Obecně jsou přínosy a náklady stanoveny neurčitě a nedostatečně. Například v podkapitolách A.1.2 a A.1.3 jsou jako přínosy uváděny spíše popisy stávajícího nebo budoucího stavu, než exaktně popsané přínosy. Konstatování, že ČR je se svými 4 instancemi přezkumu raritou nebo že prvoinstanční rozhodnutí by mělo být přezkoumatelné až správní soudem, nelze považovat za definování přínosů. Dále např. na straně 69 ve variantě A.1.3 je jako náklad uvedeno pod odrážkou 3/ uvedeno „K tomu, aby se předešlo zvýšení počtu méně kvalitních, věcně správných, nedostatečně posouzených či odůvodněných rozhodnutí, která mohou být častěji napadána ve správním soudnictví, a aby se eliminovalo případné přetížení soudů, jsou navrhována další opatření (viz varianty dále)“, což nelze považovat za označení nákladů varianty, ale rovnou marginalizování jednoho z možných nákladů tím, že je obratem označeno řešení s odkazem na další varianty. Ve variantě B.1 jsou přínosy vyřešeny strohým heslem „Úspory v případě předejití významným škodám“, což je zcela nedostatečné. V kapitole se nadbytečně opakuje stanovení cílů, ke kterému je určena podkapitola 1.5.

Kapitola 4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Z hodnotící tabulky na straně 96 je zřejmé, že při stanovení pořadí variant nebyla hodnocena varianta 0, tedy skutečný stav a je využita pouze jako referenční stav. Není zřejmé, jak vznikalo ohodnocení jednotlivých variant, protože například u varianty „A.3 Řízení o žalobách“, je tato změnová varianta označena jako nákladově efektivnější, než zachování současného stavu, ačkoli rozhodování soudu v senátu je nákladnější, než rozhodování správního úřadu. Také je otázkou, proč je např. varianta A.1.2 Jednoinstančnost v současném systému hodnocena 1 bodem jako výrazně méně účelná (směřující k vytčenému cíli), než varianta A.1.3 Jednoinstančnost v systému kolektivního rozhodování, které byly přiděleny v kritériu účelnost body 3.

Tabulku doporučujeme znovu vyhodnotit, protože některá hodnocení se nezdají být provedena správně.

V kapitole 4.2 na straně 107 je uvedeno „Tj. pokud by v prvoinstančních řízeních stálo ročně 80 mld. Kč, při 3procentním výnosu činí ztráta cca 6,5 mil. Kč za den. Ty získáme, pokud se přezkumné řízení podaří urychlit a zakázku realizovat dříve.“ K výpočtu byla využita data z roku 2022. K tomuto výpočtu je nutno poznamenat, že pokud se podaří přezkumné řízení urychlit, nebude to mít na prvoinstanční řízení vliv a tedy ani na „ztrátu“ plynoucí ze zdržení veřejné zakázky v první instanci. Uvedenou logikou urychlení přezkumného řízení může ovlivnit maximálně ty věci, ve kterých byl podán rozklad a těch bylo v roce 2022 v objemu cca 15 mld. Kč, tudíž by bylo zabráněno ztrátě (způsobené jedním dnem řízení) ve výši 1,2 mil. Kč, nikoliv výše uvedených 6,5 mil. Kč. Celkově se uvedený výpočet nejeví jako šťastně zvolený. Pro přesnější stanovení ztráty plynoucí z průtahů se jeví vhodnější postup takový, kdy by byla označena všechna navrhovaná řízení, která ve zkoumaném roce byla napadena rozkladem a u těch se zjistila délka rozkladového řízení a hodnota zakázky. Přepočtem na dny by pak došlo k přesnému vyjádření ztráty. Počet řízení, ve kterých byl podán rozklad, dosahuje ročně několik desítek. Získání dat a následně výpočet by tedy nemusel být tak náročný.

Dále je k výpočtu nutno dodat, že existence přezkumného řízení je bezesporu věc žádoucí, nebude ani v nejdokonalejším systému trvat 0 dní a nelze se tedy dívat na každý den trvání řízení jako na ztrátu. Zde je opět třeba porovnávat současný stav s cílovým stavem, vyjádřeným ve dnech trvání přezkumu dnes a v navrhovaném systému.

Kapitola 5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Kapitola není zpracována v rozsahu, jaký požadují Obecné zásady. Chybí zejména identifikace rizik spojených s implementací, návrh harmonogramu implementace a vyčíslení nákladů implementace.

Kapitola 6 Přezkum účinnosti regulace

Protože v kapitole 1.5 nebyl přesněji stanoven kvantifikovatelný indikátor, je obtížné přezkoumávat splnění cíle. V kapitole 6 jsou uvedeny celkem 4 cíle, z nichž pouze dva se zdají být objektivně přezkoumatelné, a to zkrácení délky řízení a míra akceptace rozhodnutí s využitím počtu zpětvzetí návrhů po vyjevení předběžného právního názoru. Zcela nevyhodnotitelný je 4. Indikátor, který je nazván „Bezplatný, mezinárodně standardizovaný a uživatelský přívětivý přístup k rozhodovací praxi o veřejných zakázkách pro účely uživatelů a pro analýzy pomocí nástrojů s využitím umělé inteligence,“ přičemž ke splnění tohoto indikátoru není ve zprávě RIA uvedeno žádné konkrétní opatření. Zcela chybí přezkoumání výskytu neočekávaných dopadů, jako např. nárůst počtu správních žalob v důsledku neexistence možnosti uplatnění rozkladu.

Kapitola 7 Konzultace a zdroje dat

Kapitola uvádí mnoho situací, které za konzultace nelze považovat. Jedná se např. o vydání tiskové zprávy, programové prohlášení vlády nebo zveřejnění přehledu informací o reformě na webu MMR. Mnoho z uvedených událostí je spíše politickými jednáními, než konzultacemi s odborníky nebo dotčenými subjekty.

III. Shrnutí připomínek ke zprávě z hodnocení dopadů regulace (zpráva RIA)

Doporučujeme zprávu z hodnocení dopadů regulace významně přepracovat:

- Dopracovat definice problému tak, aby bylo zjevné, v čem je současný stav suboptimální a jak jsou problémy veliké. Z této definice necht' vychází konkrétní popis cílového stavu a indikátory účinnosti regulace.
- Opravit a doplnit některá důležitá data, která specifikují problém (např. tabulka na str. 35)
- Ujasnit a přesně popsat cíl, tedy stav, který má být dosažen
- Pokusit se uvést kvantifikované indikátory, které charakterizují cílový stav
- Řádně identifikovat a vyhodnotit rizika
- K variantám řešení řádně uvést náklady a přínosy a pokusit se tyto vyjádřit kvantifikovaně
- Ve stanovení pořadí variant a výběru nejvhodnějšího řešení a pro účely srovnání využít i nulovou variantu
- Doplnit materiál i dle dalších požadavků Obecných zásad (kontakt na zpracovatele RIA, identifikace dotčených subjektů)
- Odstranit z materiálu nadbytečné pasáže (popisy právního stavu v jiných zemích, grafy a tabulky nesouvisející s obsahem a cíli materiálu)
- Naopak vyzdvihnout relevantních údajů z mezinárodních srovnání a ze statistik Úřadu a jejich využití pro definici problému a stanovení cílů.

IV. Závěr

Pracovní komise Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace **doporučuje** Legislativní radě vlády, **aby projednání návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, přerušila za účelem přepracování návrhu předkladatelem ve smyslu výše uvedených připomínek.**

Stanovisko pracovní komise pro veřejné právo I – komise pro správní právo č. 3

Obecné připomínky:

Návrh je předkládán s více než sto nevypořádanými rozpory (MS, MF, MD, MPO, MV, ÚOHS a další). Tyto se vztahují téměř ke všem změnám, které jsou navrhovány: rozhodování v podobě komisí, včetně zapojení externistů, zásahy do zásady materiální pravdy a zásady ochrany veřejného zájmu, zavedení ústního jednání, úprav v dokazování, změn týkajících se soudního přezkumu či v organizaci ÚOHS (místopředseda a jeho ustavení do funkce, externisté a jejich postavení).

Již z této skutečnosti je zřejmé, že při přípravě návrhu zákona nebylo dosaženo elementární shody dotčených subjektů na principech navrhované změny, a zejména pak na jejich konkrétním legislativním řešení.

Přestože komise vnímá a v zásadě souhlasí s pilíři, na nichž návrh zákona stojí, a obecnými cíli, k jejichž naplnění má návrh zákona přispět, po podrobné diskusi s předkladatelem komise došla k závěru, že navrhované konkrétní legislativní řešení obsahuje takové množství nejasností a nepromyšlených procesních nástrojů, že návrh v předložené podobě nemůže k deklarovaným cílům vést a nemůže být v praxi funkční.

Z tohoto důvodu komise doporučuje vrácení návrhu předkladateli k jeho zásadnímu přepracování.

Připomínky k jednotlivým ustanovením:

Část první: změna zákona o zadávání veřejných zakázek:

K bodu č. 3: Komise navrhuje do nadpisu doplnit, že se jedná o řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na návrh (neboť řízení z moci úřední je podřazeno pod dozor).

K bodu č. 5: Komise navrhuje nadpis vypustit jako celek (je nadbytečný), nebo vypustit minimálně slovo „správní“.

K bodu č. 6: Komise navrhuje přeformulovat závěrečnou část věty, aby bylo jednoznačné, co se rozumí dikcí „s tímto zákonem“ – jaký zákon zde má zákonodárce na mysli. Dále je nezbytné vypustit výslovné uvedení kontrolního řádu (plyne to i bez toho).

K bodu č. 7: Komise zdůrazňuje, že z návrhu není zřejmé, kdo je správním orgánem, který rozhoduje: zda je to ÚOHS (dále „Úřad“) nebo jsou to komise. Jde o zásadní nedostatek, který je třeba odstranit a ujasnit si, kdo bude rozhodovat v pozici správního orgánu (neboť to má klíčový dopad na řadu dalších otázek, včetně soudního přezkumu a žalobní legitimace). Dále komise upozorňuje, že navržená koncepce, kdy v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájených z moci úřední se uplatní monokratický princip rozhodování, zatímco v návrhových řízeních princip kolegiální, přináší riziko nejednotné rozhodovací praxe a ohrožení zásady legitimního očekávání. Dále komise navrhuje nezavádět legislativní zkratku „navrhovatel“, neboť její vymezení již samo vychází z jiné zkratky („stěžovatel“), což způsobuje nepřehlednost.

K bodu č. 14: Komise doporučuje, minimálně v důvodové zprávě, doplnit a vyjasnit, co vše se rozumí „rozhodnými skutečnostmi“, které má navrhovatel nově ve svém návrhu povinnost uvést.

K bodu č. 21: Komise doporučuje nepoužívat slovo „odešle“, nejde o zaužívaný pojem. Je třeba přeformulovat (inspirací může být např. § 47 správního řádu).

K bodu č. 24:

K § 252a: Komise navrhuje bez náhrady vypustit navržený odstavec 1. Již dnes obecně platí, že správní orgán není povinen provést všechny navržené důkazy, pokud je neprovede, musí toto řádně odůvodnit. K odstavci 2 věta první – vypustit „vyplývají-li ze spisu“ – v praxi by působilo problémy prokazování toho, co ze spisu vyplývá a co již ne. Komise dále navrhuje vypustit odstavec 4, který vylučuje § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Podklady pro rozhodnutí musí vždy alespoň v určitém rozsahu opatřovat správní orgán, je třeba respektovat zásadu omezené materiální pravdy dle § 3 správního řádu. Nadto „jistou racionalizací“ v dokazování představuje již zavedení prvků sporného řízení. Komise pak zásadně nesouhlasí s vyloučením § 50 odst. 3 správního řádu. Nelze připustit, aby v řízení správní orgán nechránil veřejný zájem.

K § 252b: Komise považuje za nezbytné racionálně ověřit, zda je navržená lhůta 20 dnů reálná (zejména s ohledem na oznámení zahájení řízení, lhůtu k vyjádření, fikce doručení a lhůty s tím spojené). Vhodnou alternativou se jeví stanovit Úřadu dílčí povinnosti vymezené lhůtami. Obecně pak komise vyjadřuje pochybnosti, zda ústní jednání v takto širokém nastavení zrychlí řízení a naplní stanovený cíl (kdy pro správní řízení je typická zásada písemnosti). Komise navrhuje dále vypustit pasáž týkající úpravy četnosti jednání, tj. že se zpravidla koná jedno jednání. Toto již obecně plyne ze zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, a i v praxi je takto již dlouhodobě postupováno. Komise dále doporučuje zvážit, zda nemá být upraven institut náležité omluvy z nařízeného ústního jednání (jak to činí jiné procesní řády). Řešit tuto situaci aplikací § 41 správního řádu, jak předestírá důvodová zpráva, není přiléhavé (na tuto situaci toto ustanovení nedopadá). Pokud se účastník řízení nedostaví, kdy a jakou formou se mu sdělí předběžný názor?

Konečně je nezbytné výrazně precizněji upravit předběžný právní názor. Jak se bude postupovat v případě, kdy dojde k modifikaci již sděleného předběžného názoru na základě průběhu ústního jednání? Jaký to má vliv na povinnosti účastníků, případné zpětvzetí návrhu či výši vrácené kauce? Dále pak – z čeho plyne, že je následně tímto názorem orgán vázán a musí rozhodnout v souladu s ním? Jak se bude toto řešit v rámci komisí, kdy ne všichni členové musí být ztotožnění s většinovým názorem?

K § 252c: Komise doporučuje změnit navrhovanou úpravu ověření totožnosti, která se jen konstatuje (Úřad ověří totožnost). Úprava je inspirována § 102a o.s.ř., který využití videokonference podmiňuje schopností zajistit „řádné“ ověření totožnosti („Úkon může být

proveden prostřednictvím videokonferenčního zařízení tehdy, je-li zajištěno řádné ověření totožnosti osoby, jíž se úkon týká.“). Bylo by žádoucí tuto úpravu převzít a do důvodové zprávy rozvést, co se rozumí řádným ověřením totožnosti. Dále komise doporučuje – s ohledem na povahu úkonu – aby byl obligatorně pořizován nejen zvukový, ale i obrazový záznam (i pro následnou zpětnou kontrolu úkonu v rámci přezkumu). Opět i o.s.ř. stanovuje tuto povinnost.

K bodu č. 29: Komise doporučuje změnit formulaci na: „zastaví řízení z důvodu, že navrhovatel vzal svůj návrh zpět až poté, co uplynula lhůta podle odstavce 4.“

K bodu č. 38: Komise požaduje vyjasnit, zda je záměrem ponechat možnost přezkumného řízení. Pokud ano, kdo bude v rámci tohoto řízení rozhodovat?

K bodu č. 41:

K § 258a odst. 2: Komise považuje za nezbytné vyjasnit a podrobněji (výslovně) upravit, v čem má spočívat „obdobné použití § 252b“.

K § 259a: V odstavci 1 komise požaduje přeformulovat sousloví „veřejný zájem na zabránění zakázky“ a dále namísto poškozený veřejný zájem použít dotčený veřejný zájem. V odstavci 2 písm. d) komise navrhuje vypustit slovo správní. V odstavci 3 pak je třeba doplnit v řízení „o přezkoumání úkonu zadavatele“ zahájeném z moci úřední.

K bodu č. 43: Komise doporučuje namísto správní řízení jasně naformulovat, o jaké řízení se jedná.

K bodu č. 46: Komise požaduje vyjasnit vztah § 56 správního řádu k tomuto ustanovení. Bude ve vztahu k osobám a subjektům podávajícím odborné vyjádření postupováno obdobně (zejm. vyrozumění účastníka o této osobě, možnost namítat podjatost)?

K bodu č. 64: Komise doporučuje zvážit, zda je nezbytné upravovat nově Sbírku, kdy povinnost uveřejňovat pravomocná rozhodnutí již plyne ze stávající úpravy. Dále pak není jasné, která „vybraná“ rozhodnutí budou publikována, kdo o tom bude rozhodovat.

K bodu č. 66: Komise má za to, že jde o výrazné zkrácení lhůty pro podání žaloby, které již může narážet na dodržení čl. 36 Listiny a na garanci práva na soudní ochranu. Komise v tomto ohledu doporučuje alespoň zakotvit možnost doplnění žaloby (doplnění žalobních bodů) v delší lhůtě, než je lhůta pro podání žaloby.

K bodu č. 67: V odstavci 2 komise navrhuje vypustit možnost prodloužení lhůty. V odstavci 3 pak upustit od toho, aby se žalobci ukládala povinnost doručit zadavateli stejnopis návrhu na nařízení předběžného opatření, stejnopis žaloby a doklad o složení kaucí. Obdobná úprava se v soudních řízeních nevyskytuje, tradičně jde o povinnost soudu. Není k tomu žádný relevantní důvod.

K celé části první: Komise upozorňuje na nezbytnost sjednotit používání termínu účastník vs. účastník řízení. V textu se používá obojí.

Část čtvrtá: změna zákona o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

K bodu č. 1 a 2: Komise vyjadřuje zásadní pochybnosti o zvolené legislativní konstrukci týkající se úlohy vlády ve jmenovacím procesu, pokud bude (podle vyjádření předkladatele) vázána striktně výsledky výběrového řízení. U místopředsedy pro veřejné zakázky je do

jmenovacího procesu zapojena výběrová komise, vláda i předseda Úřadu (Místopředsedu pro veřejné zakázky jmenuje předseda Úřadu na návrh vlády podle výsledku výběrového řízení), nicméně úkol vlády a předsedy spočívá jen v prosté akceptaci závazného návrhu komise. Komise je přesvědčena o tom, že toto řešení neodpovídá ústavnímu nastavení postavení a pravomocí jednotlivých orgánů moci výkonné.

K bodu č. 5: Komise důrazně upozorňuje, že je třeba vyjasnit, jaký bude vztah externího člena komise k zákonu o státní službě. Externista má být členem komise, která rozhoduje, jde (pravděpodobně – z textu nevyplývá jednoznačně) o správní orgán, přičemž rozhodovací činnost mohou realizovat pouze státní zaměstnanci. Odvíjí se od toho i otázka případné odpovědnosti. Dále komise upozorňuje na potřebu vyřešit vztah vnitřního předpisu dle § 2a odst. 5 a jednacího řádu dle § 134 správního řádu (částečná duplicita).